

Za sv. Birno —

molitvenike in rožnivece v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuju. — Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

Šele v noči na 5. februarja sta položila umorjenega na cesto, da bi zgledalo, kakor bi bil postal žrtev napada. Mihelakova in Kolar sta bila v Mariboru po priznanju pred sodniki obsojena vsak na do smrtno ječo.

Nevarna tička pred ljubljanskimi sodniki. Mali kazenski senat v Ljubljani je te dni sodil dva nevarna tička, ki sta italijanska državljana. Gre za Ivana Škapina, 35letnega šoferja iz Vipave, in njegovega tovariša Kornelija Portelli. Škapin je že presedel po ječah 13 in pol leta in je bil šofer v Abesiniji med italijansko-

abesinsko vojno. Omenjena sta se priklajala preko naše meje z namenom, da bi vlamljala, a nista imela sreče. Obtožnica ju je dolžila dveh vlomov. Ponoči od 5. na 6. januar letos je bilo vlomljeno v Zaninovičevo gostilno v Mostah pri Ljubljani. Plen je bil: velika zaloga sardin, 5 kg sira, cigarete in steklenica hruševca. Gostilničar je imel do 344 Din škode. Ponoči 7. januarja pa je bilo skozi okno vlomljeno v delavnico čevljarskega mojstra Jeršeta na Tyrševi cesti 37 v Ljubljani. Vlomilca sta se plena že razveselila, kajti v roke bi jima padlo 2000 Din gotovine, mnogo čevljev in usnja v vrednosti 3600 Din. Gospodar pa je začutil ponočni ropot in še pravočasno prepolil oba vlomilca. Kmalu nato je policija aretirala Škapina in Portellija. Radi pomanjkanja dokazov sta bila oba oproščena vloma v Zaninovičevo gostilno, za poskušeni vlom pri Jeršetu je bil Škapin obsojen na tri leta, Portelli pa radi dosedanje neoporečnosti na 10 mesecev strogega zapora in na izgon iz Jugoslavije za vselej.

Dravograd. Prvo nedeljo v majniku se bo tudi dravogradska župnija pridružila oni veliki družini Prosvetne zveze, ki ima po vsej slovenski zemlji svoja prosvetna društva in svoje domove. Naše novo Prosvetno društvo, katerega bomo to nedeljo ustanovili, sicer še nima svojega doma, ima pa svoje lepe prostore v mežnariji, kjer bo dovolj prostora za čitalnico, za knjižnico in za društvene sestanke. Fantje in dekleta iz Dravograda in okolice, gotovo berte poročila o delovanju prosvetnih društev drugod. Hiteti bomo morali, da pridemo za njimi. V skromnosti začenjamo, a upamo v napredek. Zavedajte se svoje dolžnosti, pridite vsi do zadnjega, ki se zavedate važnosti prosvetnega dela in ljubite lepo knjigo, na ustanovni občni zbor, pristopite k novemu prosvetnemu društvu. Zakaj bi ravno Dravograd moral zaostajati. Še

hrilbovska Ojstrica ima svoje društvo, samo naš Dravograd ga dosedaj ni imel. Pogum in korajža, mladina! Na svidenje to nedeljo popoldne po večernicah v društveni sobi mežnarije. Bog vas živi!

Sv. Anton na Pohorju. Naši sosede Ribničani so v nedeljo 18. aprila nam priredili lepo gledališko predstavo. Igralci, po večini same mlade moči, so nastopili v Jalenovi igri »Dome s sigurnostjo, da bi jih kar zamenjal s poklicnimi igralci. Seveda je tudi oder tako obsežen, da se da na njem nastopiti in igrati. Še večjo zaslugu pa ima pri te režiser g. kaplan Jakob Sem, ki je s svojimi igralci kar zadovoljen. Zato bodo, kakor smo slišali, igro ponovili, da bo takrat dvorana polna. Na prireditvi smo videli več odličnih gostov, med temi pred. g. patra Gabrijela, vizitatorja III. reda iz Maribora. Katoliškemu prosvetnemu društvu pa čestitamo k vsemu! Naj gre po tej poti naprej!

Kamnica pri Mariboru. »Evharistični križ podrte, »Temni elementi so oskrnili križ ob gozdu« itd. Čitamo dan za dnem v časopisju. Kdo

to dela, kdo se skriva za temi nepridipravi in oskrnjevalci, vas pouči zanimiva in poučna igra »Podrti križ«, katero vprizori Prosvetno društvo v Kamnici v nedeljo 2. maja ob treh popoldne v cerkveni dvorani. Vsak, kdor si bo to vprizoritev ogledal, bo dejal, da tako vzgojne in poučne igre še ni videl. Zatorej vabljeni v čim obilnejšem številu, seveda tudi sosede.

Marija Snežna. Naše Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 2. maja ob treh popoldne lepo ljudsko igro v petih dejanjih »Pozna pomlad«, katero ponovi tudi na Križevu 6. maja. Ker je čisti dobiček namenjen za gradnjo novega odra, zato vam ključemo vsem na veselo svidenje! Bog živi!

Slov. Bistrica. Sedaj spomnadi, ko nam mati narava daje toliko zelenega upanja, in v lepem maju, ko slavimo največje vseh mater, bomo proslavili tudi naše matere. Že je na delu marljiva voditeljica dekljskega odseka, da iz drobnih src naših otrok stke eno samo priznanje o tili velični materinstva in zahvalo otrok našim materam za njih žrtve in ljubezen. Matere, ako se hočete ogreti ob tej ljubezni vaših otrok, pridite v nedeljo 2. maja v hranilnično dvorano! — Prosvetno društvo opozarja svoje prijatelje, da pripravljajo življenjsko resno igro: »Brat Martin.« Z našo veseligrjo v aprilu smo si menda le pridobili vaše zaupanje in simpatije!

Središče ob Dravi. Letos poteče 25 let, odkar deluje v naši župniji Katoliško prosv. društvo. Velike so zasluge, ki jih ima društvo na polju mladinske prosvete, a tudi nič manjše niso bile žrtve, katere je društvo tekom svojega obstoja moralo doprinesti. Da proslavi na primeren način ta svoj jubilej, priredi društvo Narodna prosveta v dne 16. in 17. maja, to je za blinokštne praznike, proslavo 25letnice prosvetnega dela z javnim nastopom mladinskih odsekov. Pri proslavi sodeluje mestna godba iz Ormoža. Na prireditvi opozarjamo in vabimo vse domačine in bratska sosedna društva. Tozadevne vprašalne pole, ki so jih društva prejela, naj izpolnjene pravočasno vrnejo. Natančen spored še objavimo. — Pripravljalni odbor.

Veržej. Marijanišče v Veržaju praznuje v nedeljo 2. maja z vso slovesnostjo god svoje zavetnice Marije, dobrega sveta. Na predvečer bo spovedovanje, govor in blagoslov. V nedeljo

Nato so pricepetali možički, ki niso imeli nič drugega telesa ko za ped dolge noge in strašanske glave, nosove pa pol klaftre dolge. Naslednje so priracale ogromne rase z ženskimi glavami. Potem pa je prišel glavni direndaj. Kakih petdeset pustnih šem je pričindralo in priropotalo. Kakor pravi norci so se klatili po cesti, puhali ljudem neki prah v obraz, da je moralo vse kihati, in prskali vodo iz ust na levo in desno. Kateri je planil h kaki stari ženici in jo je poljubil, da je bilo smeha; drugi je skočil h kakemu dekletu in ga pobožal s črnimi sajastimi rokami.

To je bilo smeha, jeze, krega, zvončkljanja in piskanja! Grofov jagar je nekaj časa mirno gledal na to vrvenje. Tedajci je zagledal sredi pustnih norcev mogočen rdeč dežnik, ki je bil na las podoben rdeči strehi, kakršno je nosil Gašpar s seboj. In glej, res je capljal pod njo mojster Gašpar in se krčevito držal za njo! Cel trop pustov se je sukal okoli možica in ga vrtel v krogu, da so mu škriči visoko odskakovali. Nič mu ni pomagalo, najsi se je še tako opletal. Na vse pretege je vpil:

»Norci! Če mislite, da ste vi, jaz nisem! Jaz sem pošten kramar. Pustite me! Tožil vas bom.«

»Pusta bo tožil! Hohoho! Na, skoči, patron!« se je zakrohotal eden od sitnežev.

Gašpar pa tudi ni bil brez soli v glavi. Posrežilo se mu je, da je potegnul iz rokava veliko iglo, ki jo je imel, če je bilo kje treba kak dežnik zašivati. Jezno se je zadril:

»Na, le skoči!«

Zasadil je norcu iglo v meso tam tja, kjer hrbet svoje lepo ime izgubi, da je na glas zatulil in se z roko prijel ranjene plati ter skočil v stran.

Še dveh drugih pustov se je Gašpar tako rešil, onih pol ducata pa ga je prijelo, mu vzelo iglo in drajskalo še bolj razposajeno z njim v kolu.

In tedajci se je široko in mogočno postavil grofov jagar pred nje in je zarogovilil:

»Smrkovci vi! Ali vas ni sram, da uganjate svoje neslane norce s takim starim možakom?«

Pusti so se zdrznili; pustili so Gašparja in so s hruščem in kričem obstopili jagra:

»Glej ga! Dolg je ko fižolova prekla.«

»Ali je Kristof, ki ga je Peter iz nebes nagnal?«

»Kdo pa je?«

»Svoje matere sin!«

»Rojen leta en tisoč šest sto in sedem in trideset zeljnatih glav.«

Eden ga je z lisičjim repom oplazil okoli ušes.

Zdaj pa se je jagar razjezil, da je bil rdeč ko kuhan rak. Pograbil je poredneža okoli pasu in ga vrgel na nizko hišico, da je obtičal na strehi v snegu. Dva druga je sunil s pestjo v želodec, da sta se zvrnila ko vreči.

Ljudje so se sprva smejali, ker so menili, da so to zmenjeni norci. Ko pa so videli, da je resnica, so se postavili na stran pustov in že se je jagru

jetju?« — »Ravnatelj.« — Kako je mogoče, da ne znate pisati?« — »Te ga se pač nisem učil.« — »Kolikšna je bila vaša plača?« — »1000 pengov na mesec.« — »Kaj bi bilo iz vas, če bi znali tudi pisati?« — Morda bi postal knjigovodja z mesečno plačo 200 pengov.«

Koliko denarja tehta

Aga Kan?

Znan indijski knez Aga Kan se je mudil v zadnjem času v Vzhodni Afriki, kjer se je sestel s številnimi mohamedanskimi osebnostmi. Knez je v svoji domovini, kakor znano ne samo posvetni, temveč tudi verski poglavar svojih podložnikov in se za verska vprašanja zelo zanima. V Nairobiju, prestolnici angleške kolonije Kenje,

zjutraj ob petih prva sv. maša pred Najsvetejšim z govorom. Siede tibe sv. maše kakor po navadi. Ob pol desetih govor, nato slovesna peta sv. maša pri Lurški votlini. Popoldne ob dveh ravnotam govor, slovesne litanijske Matere božje in blagoslov. Marijanski in martinški salezijanski gojenci obhajajo ta dan svoj mali evharistični kongres, katerega zaključijo popoldne ob treh z javno evharistično akademijo v gledališki dvorani. Marijini častilci in evharistični prijatelji uljudno vabljeni na ta naš dvojni lepi praznik!

Vransko. Lepo akademijo z govorom, deklamacijami, pevskimi in telovadnimi točkami bo priredil fantovski odsek Katoliškega prosvetnega društva prihodnje nedelje dne 2. maja t. l., ob treh popoldne v Gasilskem domu v Prekopi. Ves spored je zelo skrbno sestavljen in dobro pripravljen. Zato bo brez dvoma vsem ugajal. Ker je to prvi večji nastop naših fantov, vnaša povsod zanj veliko zanimanje. Naj nihče ne zamudi lepe prilike in si ogleda to zanimivo prireditve, ki je prva te vrste po dolgem času. Vabimo tudi sosednje župnije! Pridite!

Vojnik. V nedeljo dne 2. maja priredi naše Prosvetno društvo materinski dan s peštrim sporedom. Pevci bodo zapeli pesmi »Sirota« in »Mamica moja«. Točke: »Mati ob zibelki«, »Na grobu«, »Simbolična vaja«, »Cvetje v pozdrave«, »Fantovski pozdrav«, bodo izvirna in presenetljivo lepe. Na sporedu je tudi govor: »Beseda o materie. Za konec bodo igrale članice dramo v treh dejanjih »Po trnju do cvetja«. — Pri nas igrajo neka društva vedno in vedno igre, ki jih že na letakih sami ocenijo z dostavkom: »Mladini zabranjeno!« Mi bi vprašali: Kako morejo prirediti društva, ki se mladini priporočajo, igre, ki so mladini zabranjene? Ali se to strinja s poslanstvom prireditev, ki so za to postavljene? Odgovorite! Ljudje, ki vsako versko igro preganjajo in jo sramotijo, pitajo z »Vaškimi Venerami« in »Cerkvenimi miši« svojo publiko, si laste pravico, da vzgajajo tudi otroke staršev, ki žele, da bi otroci bili verni in moralni. Mi se seveda ne bomo ozirali na plehko kritiziranje nekaterih polizobražencev, opozoriti hočemo le starše, da bodo vedeli, kje njihovi otroci ne smejo biti včlanjeni, ako hočejo, da vzrastejo v verski in dobri šoli in ne pod vplivom

Ali si že obnovil naročnino?

vom pedagogika »Vaških Vener« in »Cerkvenih miši«, četudi se reklamirajo v papeških barvah.

Artike. Marijin vrtec in Prosvetno društvo sta sijajno »materinsko proslavo« morala na splošno željo ponavljati v nedeljo dne 18. aprila v zopet dobro zasedeni šolski dvorani. Saj je bilo res vredno iti gledat ta lep in bogat spored. Nastopali so otroci s prav ljubkimi deklamacijami in pozdrav materam. Prav lepo so izvajale članice deklacijskega krožka pomenljivo simbolično vajo »Marija, mati, ljubljena«, v lepih savinjskih narodnih nošah. V srce segajoči govor g. profesorja Bogoviča iz Maribora je marsikateri materi izvabil solze v oči. Nad vse lepi sta bili igrici »Potolažena sirota« in »Pavelčkova piščalka«. Kot posledni in najbolj dovršeni točki sta pa bili rajanje po narodni pesmi »Slovensko dekle« in »Gor čez izaro«. Največ zaslug za tako lepo uspelo prireditve ima gotovo učiteljica gđc. Pograjc, ki je imela poine roke dela s pripravami in ki je bila duša celotne prireditve. Vsa teža odgovornosti je ležala na njenih ramah. Kaj se pravi spraviti skupaj iz vseh vetrov čez 70 otrok, jih naučiti tega in onega, jih krotiti in držati na uzdi, to ve samo tisti, ki se je sam kedaj ukvarjal s takimi rečmi. Gđc. Pograjcova zasluži vse priznanje in pohvalo! Naši ljudje pa ji bodo kot prosvetni delavki ohranili trajen hvaležen spomin!

Slovenec v Zagrebu. Zadnja prireditve Slomškovega prosvetnega društva, ki je bila v nedeljo 18. aprila zvečer, nas je prijetno presene-

Oni, ki mnogo jedo in veliko sede ter zaradi tega največ trpe na trdi stolici, naj pijejo dnevno po eno čašo naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti. Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA VODA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

so mu pred edhomom v domovino priredili poslovilni večer. Guvernerji so mu ob tej priliki darovali ček, ki ustreza vrednosti zlate palice v njegovi telesni teži. Aga Kan je določil, naj se ta vsota 30.000 funtov šterlingov razdeli v dobrodelne namene.

Zakaj bežijo?

V vseh časih je bilo dovolj mladih ljudi, ki so pobegnili z doma, če jim kaj ni bilo po godu. Včasih jih je vodila k temu v prvi vrsti menda volja po pustolovščinah. Zanimivo je vedeti, kakšni razlogi tirajo danes mlada dekleta, da jo odkurijo od staršev. Znana londonska policijska centrala Scotland Yard, je izprašala nič manj nego 15 tisoč takšnih deklet, kaj jih je napotilo k be-

bližalo ducat krepkih fantov, ki so bili s palicami oboroženi.

Jagar je spoznal, da jim ni kos. Urno je skočil v stran, ko mačka je splezal čez okno na balkon in do drugega nadstropja bližnje hiše, tam pa po ozkem robniku na kraj in v drznem skoku na vrh smreke, ki je rastle dobro kladro daleč od stene, in po smreki dol na vrt...

Vse je kar zijalo in s strahom in začudenjem gledalo, kaj bo. Ko je zdrknil na tla in izginil, so prišli do besede:

»To je sam zlodej! Sam živi zlodej!«

Toda jagar, ki ga je postalo sram, da je zbežal, se je že prikazal v sosednjih durih. Z zavihanimi rokavi in s stisnjenimi pestmi je stal tu. Neznansko je zaukal, da je odmevalo po ulici in so se ljudje s pustimi vred razpršili. Niti oni fantje s palicami si niso upali nadenj. Porogljivo jih je pogledal, še enkrat je zaukal, še bolj neznansko ko prvič, in je prekoratil cesto ter zavil v stransko ulico, kjer ni bilo žive duše, in odšel.

Ni še bil dve sto korakov daleč, ko je začul za seboj hreščec glas:

»Anza! Anza! Jagar, počasi! Počakaj malo!«

Gašpar je prisopihal za njim; svojo streho je stiskal pod pazduho. Kar zaletel se je v jagra, se obesil nanj in dejal ves iz sebe:

»Anza, Anza! Tega ti nikoli ne pozabim. V ne-

tila. Čeprav nam je društvo že dostikrat pripravilo lepe stvari, kaj takšnega skoraj nismo pričakovali. Posebno g. Rupnik kot župan je bil ljudem všeč, pa tudi drugi zaslužijo pohvalo, a katero gledalci niso štedili. Nekateri igralci so dobili celo šopke nageljnov, kar pri nas ni navada, ploskanja pa ni bilo ne konca ne kraja. — Prav lepo so se odrezala tudi dekleta slovenske Marijine družbe na svojem prosvetnem večeru preteklo nedeljo. Zelo dovršeno so zapeli »Venček narodnih« in zaigrale petdejanko »Ljubzen zmaguje«.

Versko stanje v Rusiji.

Dvajset let bo minulo letos meseca novembra, ko komunisti vladajo Rusijo. Napeli so vse sile, da bi uničili vero, a ni se jim posrečilo. V listu »Meč« v Varšavi z dne 21. marca čitamo naslednje poročilo o verskem stanju v Rusiji:

»Že je preteklo mnogo let, ko v Moskvi nismo slišali zvonjenja. Zunanja oblika mesta se je spremenila. Na stotine cerkva je izginilo, na drugih so uničene kupole. Kjer so še kupole, so iz njih sneti križi in na njih vise rdeče zastave. Duhovnikov ni videti v duhovniški obleki. Na prvi pogled je pravoslavna cerkev v Rusiji izginila na zunaj in boljševiski so zmagali stoprocentno.

Toda ta utis je varljiv. V poslednjem času se verski čut vzbuja pri raznih slojnih naroda. In tudi uradna sovjetska politika je nekaj popustila v odnosu do cerkve. Seveda tega popuščenja ne smemo pretiravati. Na zunaj se je to kazalo v tem, da je v minulem letu krajevnim oblastem bilo prepovedano preganjati cerkev.

Po nedavnih uradnih poročilih večja polovica prebivalcev vzdržava svoje odnose k cerkvi. S tem se samo potrjuje, kar je tukaj opazovalec že davno videl. Vera se počivlja v značilni meri pri mladini in ne samo pri starejših, kakor je prej trdila sovjetska oblast. Ne glede na to, da javno spoznavanje vere more škodovati pri

sreči in v stiski spozna človek prijatelje. V hudi stiski in skušnjavi si mi pomagaj!

»Kako pa si zašel v to stisko in skušnjava?« mu je Anza ponagajal.

»Prav po nedolžnem. Stal sem kakor vsi drugi častiti meščani in gledal pustno procesijo. Ko se je potem tisto prskanje začelo, sem odprl streho, da bi me norec ne zmočil. Pa saj veš: biku ne smeš z rdečo streho pod nos. Še preden sem vedel, kako, že so me držali in sukali ko zlodej ubogo dušo v peklu.«

»Hahaha! En norec jih sto zmeša.«

»Sto norcev pa ti še tistega enega pametnega dajo.«

»Ali se ti je kaj zgodilo? Ali so ti kaj storili?«

»Bogu bodi hvala: ne! Ali ko bi tebe ne bilo, bi me bili na duši in telesu pogubili. Povej, kako naj ti povrnem? Ali hočeš denarja?«

»Ali hočeš zamero?«

»Bog varuj! Denar ni za zamero. Meni se tak najmanj zameri, ki mi pošteno plača.«

»Kjer se denar oglasi, tam prijateljstva več ni.«

»Ne, ne! Kjer denarja ni, tudi za prijateljstvo priče ni.«

»Tiho mi bodi z denarjem!«

»Če denarja nočeš, ti pa nekaj drugega ponudim: hišo, grunt in vse, kar je zraven.«

»Haha,« se je jagar zasmeljal, »to bi kar bilo, če me grof našene.«

»Zakaj bi te nagnal?«